

ספינת המדבר

הגמל מכונה "ספינת המדבר". לגמל – תכונות מיוחדות המאפשרות לו לחיות בתנאים קשים ולשמש עוזר נאמן לאדם החי במדבר.

מבנה גופו של הגמל מותאם לפעילותו: שפתיו מכוסות שערות עבות וגסות המאפשרות לו לאכול את השיחים הקוצניים הגדלים באזורים שחונים; גבותיו העבות וריסיו הארוכים מגנים על עיניו מפני החול; מעברי אוזניו חסומים ברשת של שערות, ואפילו נחיריו יכולים להיאטם בשעת סערת חול. כפות רגליו מרופדות בכריות רכות, המתפשטות כלפי חוץ ומונעות ממנו לשקוע בחול הרך; על ברכיו ועל גחונו יש כריות גלדניות, המגנות עליו כשהוא כורע תחת משא כבד או רובץ לנוח. גמלי רכיבה יכולים לעבור עד מרחק של מאה ועשרה קילומטרים ליום, ובלבד שיהיו ניזונים היטב. גמלי שיירות העמוסים לעייפה (עד מאתיים קילוגרמים) מהירותם קטנה מחמישה קילומטרים בשעה.

הגמל יכול לשתות כמות עצומה של מים בלגימה אחת ולאכול מזון רב בבת אחת. המזון שהגמל אוכל והמים שהוא שותה מספיקים לו לימים רבים, וכך הוא מוכן לצאת למסע ארוך במדבר ללא מים וללא מזון לדרך.

נוסף על כך, הגמל גדול וחזק, ועל כן הוא יכול לשאת משאות כבדים. לכפות רגליו סוליות עור עבה, ולכן הוא אינו סובל מהחום הלוהט של אדמת המדבר ואינו שוקע בחול. אבותינו הקדושים הסתייעו בחייהם במדבר בגמלים, רכבו עליהם, העמיסו עליהם משאות, הכינו בגדים ויריעות לאוהליהם והשתמשו בעורותיהם לשימושים שונים.